

ת"פ 27929/03/19 - מדינת ישראל נגד עימאד אבו כף

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

22 בדצמבר 2019 ת"פ
27929-03-19 מדינת ישראל נ'
אלאטרש ואח'

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: עימאד אבו כף

גזר דין

1. טרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר טיעון, בגדרו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן, שעיקריו יובאו להלן, והוא הודה בעובדותיו -

במהלך התקופה שבין חודש פברואר 2018 לחודש פברואר 2019 משטרת ישראל הפעילה סוכן סמוי (להלן: "הסוכן") לשם איסוף ראיות נגד חשודים בתחום עבירות הנשק.

מספר חודשים עובר לאירוע שיתואר להלן, הכיר הסוכן את עבדאללה אבו זאיד (להלן: "עבדאללה"), על רקע סחר בנשק.

בתאריך 28.09.18 הנאשם 1 שלח לעבדאללה את מספר הטלפון של אדם אבו כף (להלן: "אדם") שהינו בן דודו של הנאשם, לצורך תיאום פגישה בין עבדאללה ואדם לשם בחינה של נשק מסוג M16 שהנאשם 1 הציע לעבדאללה לקנות, ועבדאללה הציע לסוכן לקנות. בתאריך 02.10.18 עבדאללה ואדם קבעו פגישה לצורך בחינת ה M16 לשם ביצוע העסקה. בהמשך לכך, הסוכן אסף את עבדאללה ברכבו והם נסעו לכפר אום בטין (להלן: "הכפר"), בו מתגוררים אדם והנאשם, ועצרו בכניסה לכפר. כעבור מספר דקות אדם והנאשם הגיעו למקום ברכב מסוג פורד פוקוס מ.ר. 17-283-76 (להלן: "הפוקוס"), השייך לנאשם, בו הנאשם נהג. אדם ירד מהרכב, עלה לרכבו של הסוכן והורה לו לנסוע אחרי הפוקוס. הפוקוס נכנס לסמטה חשוכה בכפר ועצר ואז אדם הורה לסוכן ולעבדאללה לעלות לפוקוס וגם הוא הצטרף אליהם. הסוכן ועבדאללה התיישבו במושב האחורי ואדם ישב במושב הנוסע מקדימה. הנאשם, שישב במושב הנהג כשידו עוטה כפפה, הרים מאזור רגלי הנוסע שליד הנהג רובה M16 קצר, שהינו כלי נשק שסוגל לירות ובכוחו להמית, שהיה מפורק לשלושה חלקים (להלן: "הנשק"). בהמשך, הנאשם הרכיב את חלקי הנשק, דרך אותו והעביר אותו לסוכן לבחינה. הסוכן דרך את הנשק וביקש מהנאשם לאפשר לו לצלם את הנשק. לאחר דין ודברים הנאשם הסכים שהנשק יצולם והסוכן צילם את הנשק, כשהנאשם מסתיר בידו את מספרו הסידורי של הנשק. לאחר מכן אדם לקח את הנשק והניחו

עמוד 1

בין רגליו, אמר שמדובר ב"נשק נקי" ושהוא דורש תמורתו 80,000 ₪. הסוכן ענה כי מוכן לשלם 69,000 ₪, ולאחר שיג ושיח על מחיר הנשק הסוכן ועבדאללה עזבו את המקום מבלי לקנות את הנשק.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע בעבירה של סיוע לניסיון לעסקה אחרת בנשק, בצוותא, לפי סעיפים 144 (ב2) בצירוף הסעיפים 31, 25 ו-29 בחוק העונשין התשל"ז-1977; ובעבירה של נשיאת והובלת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא בחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. הצדדים הסכימו בהסדר הטיעון שהתביעה תעתור להטיל על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל וההגנה טען לרכיב זה כהבנתה, והוסכם שרכב הפוקוס יחולט, ויטלו על הנאשם קנס בסך 15,000 ₪ ומאסר על תנאי.

טענות הצדדים

1. ב"כ התביעה טען כי העונש לו עותרת התביעה- 30 חודשי מאסר, נובע מחומרת הנסיבות מחד, ומנתוני הנאשם מאידך. ציין כי המדובר בנשק אוטומטי מסוג M16 המשמש ברוב המוחלט של הפעמים לביצוע עבירות פליליות. הוסיף, כי למרות שהנאשם הואשם בעבירת סיוע הרי שחלקו בעבירות משמעותי. עמד על שווי העסקה שאמורה היתה להתבצע - בין 70,000 ל- 80,000 ₪, ועל כך שהיא לא יצאה לפועל בגלל המחיר שנדרש עבור הנשק. וציין שהנשק נשאר בידיים פליליות ולא הוסגר. הפנה לת"פ 64753-12-18 עאמר ומחמד בן אניס אלעיד בו הוטלו שתי שנות מאסר על עבירה של החזקת נשק, וטען כי ענייננו חמור יותר. וציין כי רק בשל הודאת הנאשם והעובדה שאים לו הרשעות קודמות התביעה מבקשת עבורו עונש ברף התחתון.

עמד על מדיניות הענישה המחמירה בעבירות הנשק, ועל תופעת ריבוי עבירות הנשק בקרב האוכלוסיה הבדווית והצורך למגרה. הפנה לע"פ 4406/19 יונס סובח נ' מדינת ישראל מיום 05.11.19.

2. ב"כ הנאשם הפנה לשני גזרי דין שניתנו במסגרת פרשת הנשק בה נעצר הנאשם. באחד, נאשם שהורשע בשתי עבירות של עסקה בנשק ובעבירה של סיוע לנשיאת נשק, נדון ל- 18 חודשי מאסר. בשני, הוטלו על נאשמים שהורשעו בעבירות של נשיאת נשק ועסקה אחרת בנשק, עונשים הנעים בין 10 ל- 30 חודשי מאסר. ופסיקה נוספת. טען כי העונש הראוי לנאשם נע בין 20 ל- 25 חודשי מאסר בפועל והדגיש כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי. ציין כי בעניינו של הנאשם לכתב האישום, שהורשע בעבירת סיוע לניסיון לעסקה אחרת בנשק, ללא עבירה של הובלה ונשיאת נשק, התביעה הגבילה עצמה ל- 15 חודשי מאסר. הוסיף שהנאשם יליד 1994, נשוי ואב לילד בן שנתיים, נעדר עבר פלילי, לומד לתואר ראשון ומנסה לשקם את עצמו בכלא. ועתר שלא להשית עליו עונש ברף העליון של הענישה.

3. הנאשם הביע צער על מעשיו ואמר שהוא מתבייש בהם. סיפר כי השתקם בכלא, וכי הוא לא בוחר בדרך הזו וכי לפני מעצרו הוא סיים סימסטר לימודים לתואר כללי.

דין והכרעה

1. נשק הוא כלי שנועד לירות כדורים שבכוחם להמית אדם. הפעלתו פשוטה יחסית, כח הפגיעה שלו רב, ניתן לעשות בו שימוש רב פעמי, וקשה מאוד להתגונן מפניו. בשל מאפייניו המיוחדים הוא מעורב בעבירות פליליות חמורות, הן בהפעלתו לפגיעה פיזית באדם או ברכוש, והן באיום לעשות בו שימוש כזה; מעורב בפיגועים חבלניים; ומעורב בתאונות הנגרמות מהחזקה ושימוש בלתי נאותים שלו.

נוכח הסכנות הכרוכות בנשק, החזקתו מחייבת רישיון מטעם המדינה, המותנה בעמידה בקריטריונים שונים ובהכשרה מעשית. החזקתו שלא כדין היא עבירה פלילית שהעונש הקבוע לה הוא 7 שנות מאסר, והעונש הקבוע לנשיאתו ולהובלתו הוא 10 שנות מאסר.

2. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות הנשק הם בעיקר, קדושת החיים; שמירת הגוף; ושמירת שלום הציבור ובטחונו.

בהתחשב בסוג הנשק - רובה סער M16- ובנתונים הנוגעים לעסקה שבה הנשק היה אמור לעבור לידיים אחרות, מידת הפגיעה של מעשה הנאשם בערכים אלה הינה רבה.

3. העונשים המוטלים בעבירות הנשק מושפעים מהנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה, ובעיקר סוג הנשק, טיבו וכמותו. אולם המגמה העונשית הכללית המובהקת היא של החמרה.

"ככלל, בפסיקת בית משפט זה באה לידי ביטוי, בשורה ארוכה של פסקי דין, **מדיניות של החמרה בענישה בעבירות נשק** (ראו למשל: ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן** [פורסם בנבו] (19.1.2014); ע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] בפסקה 7 (4.12.2011); ע"פ 6371/11 **מדינת ישראל נ' הייבי** [פורסם בנבו] (18.12.2011); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (5.6.2013)). גם כאשר מדובר בעבירות של החזקה ונשיאת נשק שלא כדין בלבד, בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלו ועל הצורך להרתיע מפניהן בדרך של **הטלת עונשי מאסר, גם על נאשם שאין לו עבר פלילי מכביד** (וראו למשל: ע"פ 8846/15 **דראז נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.3.2016); ע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** [פורסם בנבו] (1.2.2015)). **הכלל של השתת מאסר בפועל לתקופה משמעותית בעבירת החזקת נשק חל גם כאשר מדובר בעבירות שאינן במדרג הגבוה, כמו מקרה זה** (ע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.12.2009); ע"פ 2398/14

אלהזייל נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.7.2014)). במסגרת זו יש להביא בחשבון כי גם **פעילות עבריינית הכוללת העברת כלי נשק ממקום למקום באופן בלתי חוקי לרשותו של הנאשם והחזקתו בו למשך זמן, ללא כל פיקוח ובקרה, עשויה להביא בסופו של יום לתוצאות הרות אסון. נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, החזקת נשק באופן בלתי חוקי תוך יצירת הפתח והאפשרות הזמינה לשימוש בו, מהווה סיכון של ממש לשלום הציבור** (ראו גם: ע"פ 1903/13 **עיאשה** נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.7.2013); ע"פ 1323/13 בעניין חסן הנ"ל). זאת על אחת כמה וכמה שעה שמדובר בסוג של כלי נשק שעשוי להביא למותו של אדם. - ע"פ 9702/16 **סאמי אבו אלוליאיה** נ' **מדינת ישראל**. מיום 13.9.17 .

4. הלכה למעשה בתי המשפט מטילים עונשי מאסר משמעותיים על נאשמים המורשעים בעבירות נשק, תוך מתן בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה על פני נסיבותיו של הנאשם ושיקולי שיקומו. וגם מי שזו עבירתו הראשונה נדון למאסר. (ראה **אבו דחאל** נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.3.2004); ע"פ 5220/09 **עוואודה** נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30/12/09)).

בע"פ 3156/11 **זראיעה** נגד **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.02.2012), המערער **החזיק** ברכבו **אקדח, מחסנית טעונה וקופסאות עם כדורי אקדח, ובית המשפט גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי של 12 חודשים וקנס כספי בסך של 10,000 ש"ח.**

בע"פ 761/07 **מדינת ישראל** נגד **אדרי**, (פורסם בנבו, 22.02.2007) המשיב נהג ברכבו, ובעת בדיקה משטרתית נמצא מחזיק **באקדח, מחסנית ותחמושת** עטופים בגרב ומוסתרים בתחתונו. בהמשך הוא **הציג בפני השוטרים תעודת זהות של אחר** מתוך כוונה להונותם. בית המשפט המחוזי גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט העליון **החמיר את עונשו ל-24 חודשי מאסר בפועל.**

בע"פ 135/17 **מדינת ישראל** נגד **סמיר בסל** (פורסם בנבו, 08.03.2017) הורשע המשיב בעבירה של החזקה ונשיאת נשק. נטען כי קרוב משפחתו של המשיב רכש, שלא כדין, **תת מקלע מאולתר ומחסנית, וביקש מהמשיב שיקח את הנשק לחזקתו ויחביא אותו.** המשיב הוביל את הנשק והמחסנית למקום מסתור, והחזיק אותם שם כשבוע. אז קרוב משפחה אחר ביקש לקבל את הנשק לידי, והוא הופנה למשיב וקיבל ממנו את תת המקלע והמחסנית.

בית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-36 חודשי מאסר** וגזר על המשיב **12 חודשי מאסר בפועל.**

בית המשפט העליון החמיר בעונשו והעמידו על **18 חודשי מאסר בפועל.**

בע"פ 2892/13 **מוחמד עודתאללה** נגד **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.09.13) - המערער נתפס נוהג ברכב בו היו **אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים.** אין למערער עבר פלילי. בית המשפט המחוזי

קבע מתחם ענישה שבין שנה לשלוש שנים וגזר עליו **21 חודשי מאסר בפועל** והערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 2318/19 **חמדי וחסאם עבדאלקאדר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.06.19) - דובר בשני מערערים. המערער 1 נפגש עם סוכן משטרת, הציג לו רובה M16, ונקב במחירו. בהמשך לכך, ולאחר דין ודברים שהסוכן קיים עם אדם אחר שזהותו אינה ידועה, הסוכן הגיע לקלנדיה ושם פגש במערער 2, שהורה לו לנסוע אחריו למקום סמוך, שם עלה למכוניתו של הסוכן וביקש לספור את הכסף. הסוכן ביקש מהמערער 2 לראות את הרובה, והמערער 2 יצא מהרכב ושב אליו כשהרובה ברשותו. לבקשת הסוכן, המערער בדק את הרובה בירי ולאחר שירה מספר כדורים הודיע לסוכן שקיימת תקלה ברובה, שתתוקן עד למחרת. בהמשך לכך, הודיע הסוכן לאדם האחר כי בשל התקלה האמורה, הוא אינו מעוניין עוד בביצוע העסקה. המערער 2 הורשע בעבירת **סיוע לניסיון סחר בנשק ובעבירת נשיאה והובלת נשק**. ובית המשפט המחוזי קבע כי **מתחם העונש ההולם למעשה המערער 2 נע בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל** וגזר על המערער 2 **שנתיים מאסר בפועל**, בצירוף מאסר על תנאי וקנס.

בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע-

"שקלנו את טיעוני הצדדים ובחנו את רמת הענישה הנהוגה על פי פסיקתו של בית משפט זה (להבדיל מפסיקה מחוזית שאליה הפנו באי כוחם של המערערים, שעל חלקה תלויים ועומדים ערעורים בבית משפט זה). מבלי לקבוע מסמרות בנוגע לגבולות המדויקים של מתחמי הענישה שנקבעו, מצאנו כי בית המשפט המחוזי סקר את מכלול הנתונים הצריכים לעניין ואיזן בין מכלול השיקולים הרלוונטיים. **לא מצאנו כי תוצאת האיזון שערך בית המשפט המחוזי בין שיקולי הענישה חורגת מרמת הענישה הראויה במידה שמצדיקה התערבות של ערכאת הערעור**".

בע"פ 8045/17 **בראנסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.8.18) -נדונו ערעורים על עונשיהם של אחד-עשר נאשמים שהורשעו בעבירות סחר בנשק, לאחר שמכרו נשק לסוכן משטרה. חלק מהערעורים היו של הנאשמים וחלק של המדינה. כל הערעורים נדחו, למעט אחד שבו בית המשפט התערב בעונש לחומרה.

נאשם 15 (פסקאות 78-84) - הורשע בעבירה של **סיוע לסחר בנשק** בקשר לעסקה שבמסגרתה **נמכרו קלצ'ניקוב ושתי מחסניות תואמות. מתחם העונש הועמד על 8-20 חודשי מאסר**. הושת עונש של **שנת מאסר בפועל**, מאסר מותנה וקנס. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט העליון הטיל על המשיב **20 חודשי מאסר בפועל**.

5. אשר לנסיבות ביצוע העבירות-

המעשים שהנאשם נטל בהם חלק כרוכים מטבעם בתכנון ובתיאום מראש.

עמוד 5

בסופו של דבר עסקת מכירת הנשק לא יצאה אל הפועל בשל אי ההסכמה על מחיר הנשק, אולם הנאשם פעל לקדם את הוצאת מכירת הנשק אל הפועל, כמובן מבלי שידע שהקונה הוא סוכן משטרתי, ואף מבלי להכיר את הקונה לפני העסקה. הסכנות הטבועות במכירת נשק קטלני לזר, ברורות מאליהן. מבחינה זו פוטנציאל הנזק של מעשה הנאשם גדול.

אמנם בקשר לעסקה בנשק, חלקו של הנאשם הוגדר כסיוע, אולם, חלקו במהלך כולו היה מרכזי ומשמעותי. הנאשם ואדם הגיעו למקום המפגש ברכבו של הנאשם. הנאשם הוביל את החבורה למקום בו היה אמור להימסר הנשק. הנאשם הרכיב את חלקי הנשק, דרך אותו ומסרו לסוכן. השיח על צילום הנשק התנהל מול הנאשם שהוא זה שאישר את הצילום תוך שהוא מסתיר את המספר הסידורי של הרובה. ובנוסף, הוא נשא והוביל את הנשק.

הנאשם ביצע את המעשים מתוך רצון להשיג כסף קל.

6. בהינתן הסדר הטיעון שבמסגרתו התביעה הגבילה עצמה לבקש להטיל על הנאשם 30 חודשי מאסר, ובהתחשב בכך שאינני עומד להטיל על הנאשם עונש חמור מזה שביקשה התביעה, אין מקום לקבוע את מתחם העונש ההולם, באופן שהדבר נעשה כאשר אין הסדר טיעון המתייחס לעונש.

7. הנאשם בן 24, נשוי ואב לילד. נעדר עבר פלילי. החל ללמוד במכללת ספיר במחלקה ללימודים רב תחומיים.

8. בגזירת עונשו של הנאשם אני מביא בחשבון את גילו הצעיר; את הפגיעה הצפויה לו ולמשפחתו ממאסרו; את הודאתו; ואת סיכויי שיקומו וכן את עמדת התביעה לעונש.

9. נשק הפך לסחורה מבוקשת, עוברת לסוחר, שניתן לקבל עבורה מחיר נכבד. המחיר שהתבקש כאן עבור רובה אחד - 80,000 ₪ - נותן מושג על המחזור הכספי המתגלגל בשוק הזה. הפיתוי גדול והוא מניע עבריינים לבצע עבירות כדי להשיג כלי נשק - גניבה מבסיסי צה"ל, רכישה או גניבה מחיילים, התפרצויות למחסני נשק וכיוב', ומניע גם את גלגלי הייצור של כלי הנשק המאולתרים, הניתנים לרכישה בשטחי הרש"פ.

10. היקף כלי הנשק המוחזקים שלא כחוק על ידי אזרחים בישראל, הגיע לממדים מדאיגים. וסוגיית הנשק הבלתי חוקי, על מרכיביה, הפכה לבעיה לאומית. זעקת הציבור - במיוחד בישובים הערביים - עולה לשמים והעיניים נשואות לרשויות אכיפת החוק ובכללן בית המשפט, שיפעילו את הכלים שברשותם למיתון התופעה.

11. אל מול גודל הפיתוי, קולת המעשה, והסכנות הרבות והגדולות הכרוכות בדבר, חייבים להציב ענישה חמורה, שיהיה בה כדי להרתיע מפני ביצוע העבירה. ידעו כל אלה שהרעיון עובר בראשם כי אם יבצעו את זממם יד החוק תכבד עליהם והם יענשו בכל חומר הדין, גם אם זו הסתבכותם הראשונה עם החוק. מי שירחם על אכזרים סופו להתאכזר על הרחמנים. בעבירה חמורה ומסוכנת שכזו יש לתת את הבכורה לשלום הציבור ולדחוק הצידה את ההתחשבות בנסיבות הנאשם.

12. לולא הסדר הטיעון, העונש הראוי לנאשם היה 3 שנות מאסר בפועל. נוכח הסדר הטיעון, הנאשם יקבל עונש נמוך מזה הראוי לו. אינני מוצא עילה להקל עם הנאשם מעבר לכך.

13. בהתחשב בכל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת נשק המסווגת כפשע.

ג. קנס בסך ₪ 15,000 או 45 ימי מאסר תחתיו.

ד. רכב מסוג פורד פוקוס מ.ר. 1728376 יחולט לטובת המדינה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד כסלו תש"פ, 22 דצמבר 2019, בנוכחות הצדדים.